Dosarul nr. 2-404/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

04 iulie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Reprezentatului reclamantului, Ion Șova avocat împuternicit prin mandatul nr. 1897290 din 17.01.2024,
Pîrîtul, ***** ÎS ”Russca” – Sergiu Bălan,
Reprezentantului pîrîtului, Grișina Lada avocată împuternicită prin mandatul nr. 2055399 din 04.07.2024,
În lipsa:
Reprezentantului intervenientului accesoriu Penitenciarul nr. 17 Rezina,

examinînd în ***şedinţă publică*** pricina cauza civilă la acțiunea înaintată de Bogatîi Valentin împotriva Întreprinderii de Stat ”Russca”, intervenient accesoriu Penitenciarul nr. 17 Rezina privind obligarea încheierii contractului individual de muncă, achitarea salariului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare.

C o n s t a t ă:

La data 24 aprilie 2024, Bogatîi Valentin prin intermediul reprezentantului, avocatul Ion Șova, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat ”Russca” privind revendicarea sumelor de redistribuire a muncii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Bogatîi Valentin se deține în*****și este condamnat la *****. Începînd cu anul 2023 reclamantul este antrenat la muncă remunerată în beneficiul pîrîtului Î.S.”Russca”. Susține că primește un salariu mai mic decît cel garantat de art. 236 din Codul de executare și apreciază ca inechitabil faptul că prestează o muncă remunerată în beneficiul pîrîtului, fără semnarea unui contract în care să fie prevăzute drepturile și obligațiile reciproce. Reprezentantul reclamantului s-a adresat cu o cerere către Î.S.”Russca” prin care a solicitat recalcularea și achitare salariului reclamantului Bogatîi Valentin în conformitate cu prevederile art. 236 Cod de executare și semnarea unui contract cu reclamantul Bogatîi Valentin în care să fie prevăzute drepturile și obligațiile reciproce, însă nu a primit nici un răspuns. Menționează că, pentru anul 2023, salariul minim pe țară a fost stabilit într-un cuantum de 4000 lei lunar pentru un program complet de lucru de 169 de ore (în medie pe lună), ceea ce constituie 23,67 lei pe oră. Pentru anul 2024, salariul minim pe țară a fost stabilit într-un cuantum de 5000lei lunar pentru un program complet de lucru de 169 de ore (în medie lunar), ceea ce constituie 29,58 lei pe oră. Susține reclamantul că de la începutul prestării muncii în beneficiul pîrîtului Î.S.”Russca” a fost și continuă să fie remunerat fără a se ține cont de salariul minim pe țară. Pentru a proba temeinicia pretențiilor reclamantului a solicitat informațiile pertinente de la pîrît. Din motive necunoscute, pîrîtul a refuzat să le prezinte informațiile solicitate. Reieșind din prevederile art. 119 și 166 alin.(3) din Codul de procedură civilă solicită instanței de judecată să oblige pîrîtul Î.S. ”Russca” de a prezenta informația cu privire la numărul de ore prestate lunar

de Bogatîi Valentin în beneficiul Î.S.”Russca” și salariul lunar cu care a fost remunerat Bogatîi Valentin pentru munca prestată. Precizează faptul că fără informațiile specificate, reclamantul este pus în imposibilitate de a proba temeinicia pretențiilor sale referitoare la cuantumul salariului. Totodată, reclamantul solicită instanței de judecată obligarea pîrîtului de a semna cu reclamantul un contract în care să fie prevăzute drepturile și obligațiile reciproce ale pîrților. Or, avînd în vedere că reclamantul Bogatîi Valentin prestează o muncă remunerată în beneficiul pîrîtului Î.S.”Russca”, primul este îndreptățit să cunoască mărimea salariului lunar, data achitării salariului, suplimentele și sporurile la salariu, normele de muncă în funcție de care se achită salariul, instrucțiunile de securitate și securitate pentru postul de muncă ocupat. Potrivit art. 236 alin.(2) din Codul de executare, cuantumul minim al salariului este garantat condamnaților numai cu condiția executării de către ei a obligațiilor (normelor) de muncă stabilite de legislație și de contract. Din cuprinsul normei citate, se deduce necesitatea existenței unui contract între persoana condamnată (reclamant) și cel în favoarea căruia este prestată munca remunerată (pîrît). Se consideră evident faptul că reclamantului Bogatîi Valentin i-a fost încălcat dreptul la demnitate în muncă și dreptul de proprietate. Cu referire la determinarea cuantumului compensației prejudiciului moral cauzat, ținînd cont de principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral, de faptul că compensația care este neglijabilă sau disproporționată față de gravitatea încălcării nu ar respecta esența acestui drept, deoarece ar face ca dreptul garantat de această dispoziție să fie pur teoretic, Bogatîi Valentin apreciază că suma de 15 000 lei (5000 lei pentru încălcarea demnității în muncă și 10 000 lei pentru încălcarea dreptului de proprietate) este de natură să-i ofere o reparație completă pentru atingerea drepturilor lezate. Suma respectivă este într-un raport proporțional și rezonabil cu perioada îndelungată în care i-au fost încălcate drepturile menționate anterior și cu intensitatea suferințelor rezultate în urma încălcării acestor drepturi.

Își întemeiază acțiunea în baza art. art. 119, 166 alin.(3) din Codul de procedură civilă, art. 19 alin.(1), alin.(5), 21, 1998 alin.(1)-(2), 2025, 2036 din Codul civil, art.168 alin.(1), 169 alin.(3), 236 alin.(1), alin.(2) din Codul de executare, art. 23 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art. 3 alin.(2) lit. g) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Cere reclamantul, obligarea pîrîtului Î.S.”Russca” să semneze cu reclamantul Bogatîi Valentin un contract în care să fie prevăzute drepturile și obligațiile reciproce; obligarea pîărîtului Î.S.”Russca” să recalculeze și să-i achite salariul reclamantului Bogatîi Valentin, începînd cu data angajării; încasarea sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, la data de 24 aprilie 2024 cauza respectivă a fost distribuită în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Prin încheierea din 30 aprilie 2024, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Penitenciarul nr. 17 Rezina.

Procedura de citare a fost legal executată:

Prezent în ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Ion Șova a susținut acțiunea pe deplin și a solicitat admiterea în sensul în care a fost formulată.

Pîrîtul ÎS ”Rusca” ***** Bălan Serghei și reprezentantul, avocatul Grișina Lada nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1700 lei.

Intervenientul accesoriu Penitenciarul nr. 17 Rezina în ședința de judecată nu sa prezentat însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul ședinței de judecată sa stabilit că, Bogatîi Valentin la moment execută pedeapsa închisorii – ***** în *****.

La data de 03 aprilie 2023, între Instituția Penitenciară nr. 17 Rezina și Întreprinderea de Stat ”Russca” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr.***** pe un termen de pînă la 31 decembrie 2023 /f.d.65-68/, conform pct.2.1. contractul are ca obiect asigurarea de către P-17 Rezina a 10-90 de persoane deținute în instituția respectivă pentru prestarea lucrărilor la ÎS ”Russca” la punctul de lucru situat în or. *****, str. **********.

Remunerarea muncii a fost stabilită conform Hotărîrii Guvernului nr.670/2022 privind stabilirea cuantumului salariului minim pe țară, suplimentar la salariul plătit pentru munca efectuată de către lucrători ÎS ”Russca” va achita P-17 Rezina o sumă echivalentă cu cota contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii în mărime de 24 %.

La data de 02 ianuarie 2024, Penitenciarul nr. 17 Rezina a încheiat cu ÎS ”Russca” un contract de comodat valabil pînă la 31 decembrie 2024, potrivit căruia a fost transmis în folosință temporară cu titlu gratuit încăperile clădirii atelierului cu o suprafață de ***** m^2 , cu condiția antrenării deținuților la munci legate de folosirea acestui spațiu, inclusiv pentru depozitarea producției și a materiei prime aferente acestei activități economice /f.d.69-72/.

Ulterior, la data de 02 ianuarie 2024, între Instituția Penitenciară nr. 17 Rezina și Întreprinderea de Stat ”Russca” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr.***** pe un termen de pînă la 31 decembrie 2024 /f.d.73-76/, conform pct.2.1. contractul are ca obiect asigurarea de către P-17 Rezina a 10-90 de persoane deținute în instituția respectivă pentru prestarea lucrărilor la ÎS ”Russca” la punctul de lucru situat în or. *****, str. **********. Remunerarea muncii se înfăptuiește în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr.670/2022 privind stabilirea cuantumului salariului minim pe țară.

Reclamantul Bogatîi Valentin a depus cerere privind încadrarea la muncă remunerată la ÎS ”Russca” și la data de 25 aprilie 2023 a fost escortat în atelierul de producere (ÎS ”Russca”), pentru executarea muncii între orele 07:50 și 16:50 fiindu-i asigurată securitatea personală în conformitate cu condițiile și modul stabilit în Hotărîrea Guvernului nr.583/2006 /f.d.22/.

Potrivit extrasului din cartela de evidență a lucrărilor, condamnatul Bogatîi Valentin în perioada 2023-2024 a îndeplinit lucrări și a fost remunerat corespunzător volumului indicat în rubrica a patra din tabel /f.d.91-105/.

Conform pct. 546 Secțiunea a 46-a din ***Statutul executării pedepsei de către condamnați,*** aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006, deţinutul, cu acordul lui în scris, poate fi antrenat la muncă, ţinîndu-se seama de starea lui fizică şi psihică, aptitudinile lui, specialitate şi dacă este recunoscut apt de a efectua munca respectivă în baza examenului medical.

Potrivit pct. 547 din ***Statutul executării pedepsei de către condamnați*,** deţinuţii pot fi antrenaţi la munca social-utilă remunerată în unităţile de producere; munci neremunerate de îngrijire şi amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi medico-sanitare de deţinere etc.

În conformitate cu art. 234 alin. (1) și (2) din Codul de executare, condamnatul poate fi antrenat la muncă ţinîndu-se seama de starea lui fizică şi psihică constatată de către medic.

Condamnatul poate fi antrenat la munca social-utilă remunerată în producţie, ţinîndu-se cont de aptitudinile lui şi, în măsura posibilităţii, de specialitate.

În ședința de judecată sa stabilit cu certitudine că, reclamantul Bogatîi Valentin din propria inițiativă a depus cerere și a fost încadrat la muncă remunerată la ÎS ”Russca” în atelierul de producere (ÎS ”Russca”), pentru executarea muncii între orele 07:50 și 16:50.

Corespunzător art. 235 din Codul de executare, alin. (1) în funcţie de categoria penitenciarului şi regimul de detenţie, condamnaţii sînt antrenaţi în munci remunerate în penitenciare sau în afara acestora, în sectoarele, atelierele de producere sau gospodăriile auxiliare ale penitenciarelor, în lucrările de deservire a instituţiilor penitenciare, la întreprinderile din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, precum şi la alte persoane fizice sau juridice indiferent de forma de proprietate. (2) Constituie antrenare în muncă în penitenciar muncile remunerate prestate de către condamnaţi în celule, nemijlocit pe teritoriul penitenciarului, în sectoarele izolate ale penitenciarului, în atelierele de producere sau în gospodăriile auxiliare aflate pe teritoriul penitenciarului sau în afara acestuia, unde este asigurată paza şi supravegherea permanentă. (3) Muncile prestate de condamnaţi nu constituie relaţii individuale de muncă în sensul legislaţiei muncii.

Actele cauzei atestă că, între administraţia Penitenciarului nr. 17 Rezina și ÎS ”Russca” a fost încheiat un contract de prestări servicii, în baza căruia condamnatul Bogatîi Valentin a fost antrenat la muncă remunerată cu stabilirea timpului de lucru și de odihnă în conformitate cu legislația muncii (art. 236 alin. (1) CE), însă deplasarea fără escortă în afara penitenciarului nu i se permite pe motiv că este condamnat pentru infracțiune excepțional de gravă ceea ce contravine art. 216 alin. (3) din Codul de executare.

Din materialele dosarului se reține că, salariul condamnatului a fost calculat în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr.670/2022 privind stabilirea cuantumului salariului minim pe țară și transferat la contul de peculiu și conform art. 236 alin. (3) din Codul de executare.

Conform art. 45 din Codul muncii, contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unităţii, dacă este elaborat şi aprobat de angajator, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.

Potrivit art. 46 alin. (1) din Codul muncii, părţile contractului individual de muncă sînt salariatul şi angajatorul.

Instanța reține că, în speță, nu există raport de muncă între reclamantul Bogatîi Valentin, care execută pedeapsă privativă de libertate în *****, și ÎS „Russca”, întrucât Codul muncii prevede că raportul individual de muncă se stabilește între angajator și salariat în condițiile legii, pe bază de consimțământ liber exprimat și cu respectarea drepturilor și obligațiilor părților.

În cazul de față, persoana condamnată aflată în detenție nu poate fi considerată angajat în sensul legal al muncii remunerate, deoarece:

1. **Lipsa consimțământului liber și a posibilității de negociere** – detenția limitează capacitatea persoanei de a încheia contracte de muncă independente, consimțământul său fiind constrâns de regimul penitenciar.
2. **Raportul juridic nu are caracter civil sau comercial de muncă** – orice activitate prestată în penitenciar se supune regimului penitenciar și legislației penale, iar nu normelor Codului muncii.

3. **Codul muncii nu prevede obligația angajatorului de a încheia un contract de muncă cu persoane aflate în detenție** – astfel, nu există temei legal pentru a solicita instanței obligarea ÎS „Rusca” la încheierea unui contract individual de muncă cu reclamantul.

Prin urmare, instanța concluzionează că relația reclamantului cu pârâtul nu poate fi încadrată ca raport individual de muncă în sensul Codului muncii, iar solicitarea de încheiere a unui contract individual de muncă nu poate fi admisă.

Or, potrivit pct. 555 din ***Statutul executării pedepsei de către condamnați***, munca prestată de deţinut nu constituie relaţii de muncă în sensul legislaţiei muncii.

În speță, instanța reține că, relația dintre reclamantul Bogatîi Valentin condamnat care execută pedeapsa închisorii în*****și ÎS ”Russca” nu este de ordinul relațiilor individuale de muncă în sensul Codului muncii, acesta nu este obligat să încadreze în cîmpul muncii remunerat din care considerente nici nu poate pretinde la obligarea pîrîtului de a încheia un contract individual de muncă.

Potrivit informației anexate la f.d.86, Bogatîi Valentin este angajat la ÎS ”Russca” în baza contractului încheiat între administraţia Penitenciarului nr. 17 Rezina și ÎS ”Russca”, iar pentru munca prestată este salarizat cu un salariu lunar care nu este mai mic decît salariul minim pe țară, sumele primite sunt transferate la contul personal de peculiu /f.d.86/.

Din materialele dosarului urmează că, volumul de lucrări efectuate de către fiecare condamnat se consemnează factură cît și suma care se achită pentru munca efectuată pentru ce și semnează /f.d.24-58/.

Or, conform pct. 553 din ***Statutul executării pedepsei de către condamnați***, persoanele fizice şi juridice care utilizează munca deţinuţilor sînt obligate să transfere penitenciarului suma de retribuire a muncii deţinutului, precum şi o sumă echivalentă cu cota contribuţiilor la asigurările sociale şi asigurarea medicală obligatorie. Sumele echivalente cotelor respective sînt utilizate pentru ameliorarea condiţiilor de detenţie a deţinuţilor, asigurarea cu utilaj medical şi îmbunătăţirea bazei tehnico-materiale a penitenciarului.

Instanța reține că salariul deținutului/reclamant Bogatîi Valentin a fost stabilit și calculat în conformitate cu **Hotărârea Guvernului nr. 670/2022**, care reglementează nivelul minim al salariului pe țară, acesta constituie un act normativ cu caracter obligatoriu, aplicabil tuturor angajatorilor și angajaților din sectorul relevant, fiind parte a cadrului legal care asigură respectarea dreptului la remunerare.

Conform dispozițiilor art. 236 din Codul de executare, condamnatul pentru munca retribuită poate solicita recalcularea și achitarea diferențelor salariale doar în situația în care salariul primit nu corespunde prevederilor legale sau a celui minim stabilit pe țară.

În speță, nu există probe care să demonstreze că salariul achitat condamnatului Bogatîii Valentin pentru munca retribuită nu respectă cuantumul minim stabilit prin actul normativ menționat.

Prin urmare, pretenția reclamantului privind recalcularea și achitarea salariului este neîntemeiată din care considerente se respinge.

În speță, după cum sa menționat nu este aplicabilă legislația muncii care reglementează raporturile de muncă dintre angajator și salariat, întrucât relațiile de muncă ale persoanelor condamnate nu se întemeiază pe un contract individual de muncă și nu se desfășoară în temeiul Codului muncii.

Activitatea prestată de condamnați are un caracter specific, fiind reglementată de dispozițiile **Codului de executare al Republicii Moldova**, care prevăd posibilitatea încadrării

benevole a condamnaților la muncă remunerată, în condițiile stabilite de administrația instituției penitenciare.

Totodată, potrivit **art. 234 Cod de executare**, munca prestată de condamnați nu constituie raport de muncă în sensul legislației muncii, iar regimul și condițiile de muncă sunt stabilite de administrația penitenciarului, cu respectarea normelor de securitate și sănătate.

În consecință, normele privind drepturile și obligațiile salariatului, timpul de muncă, concediile sau protecția împotriva concedierii nu sunt aplicabile.

Prin urmare, instanța reține că legislația muncii nu guvernează raportul juridic analizat în prezenta cauză, deoarece munca prestată de condamnat este una benevolă, specifică regimului de executare a pedepsei, având efecte juridice limitate la reducerea termenului de detenție, și nu la nașterea drepturilor și obligațiilor ce derivă dintr-un raport de muncă clasic.

Astfel, antrenarea condamnatului la muncă remunerată nu constituie o încălcare a art. 4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât această normă interzice munca forțată sau obligatorie, însă, potrivit alin. (3) lit. a) al aceluiași articol, **noțiunea de „muncă forțată" nu include munca impusă unei persoane care se află în detenție sau în perioada de executare a unei pedepse privative de libertate pronunțate de o instanță competentă**.

În speță, **condamnatul a fost încadrat la muncă remunerată din proprie inițiativă, în baza cererii depuse**, ceea ce exclude caracterul forțat al muncii.

Totodată, **activitatea prestată are loc cu respectarea duratei timpului de muncă prevăzute de Statutul executării pedepsei de către condamnați**, care stabilește condițiile și limitele în care munca poate fi organizată în cadrul instituției penitenciare.

Prin urmare, **participarea benevolă la muncă în condițiile legii nu contravine art. 4 CEDO, ci reprezintă o formă de reintegrare socială a persoanei condamnate**, în concordanță cu scopul executării pedepsei.

Totodată, instanța respinge pretenția privind încasarea prejudiciului moral, deoarece acordarea acestuia nu se face prin simpla solicitare a părții, ci numai în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

La caz, pentru acordarea unui prejudiciu moral este necesar să fie demonstrate atât fapta ilicită, cât și legătura de cauzalitate între aceasta și suferința morală invocată.

În speță, instanța reține că pentru a pretinde încasarea prejudiciului moral, reclamantul are obligația de a demonstra, prin probe suficiente și concludente, suferințele sau afectarea psihică cauzate de acțiunile pârâtului.

Or, prejudiciul moral trebuie probat în mod concret, astfel încât instanța să poată aprecia natura și intensitatea suferinței reclamantului.

În prezenta cauză, instanța constată că reclamantul Bogatîi Valentin nu a prezentat înscrisuri, expertize medicale, sau alte mijloace de probă care să ateste în mod concret prejudiciul moral pretins, motiv din care instanța respinge pretenția privind încasarea prejudiciului moral în cuantum de 15 000 lei.

Or, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Respectiv, pretențiile reclamantului au fost respinse integral, încasarea cheltuielilor de judecată este o pretenție subsecventă celei principale și urmează soarta principală.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată pîrîtul ÎS ”Russca” a fost reprezentat de către avocata Lada Grișina împuternicită prin mandatul nr. 2055399 din 04.07.2024, care a pledat pentru respingerea acțiunii reclamantului și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1700 lei.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform art. 96 Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În prezenta cauză, acțiunea reclamantului Bogatîi Valentin a fost respinsă, din care considerente acesta urmează să compenseze părții pîrîte cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1700 lei suportate în legătură cu acest proces, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

Or, ÎS ”Russca” a făcut dovada cheltuielilor conform art. 122 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.art. 238 – 241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată**,**

-

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de Bogatîi Valentin împotriva Întreprinderii de Stat ”Russca”, intervenient accesoriu Penitenciarul nr. 17 Rezina privind obligarea încheierii contractului individual de muncă, achitarea salariului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Bogatîi Valentin în contul Întreprinderii de Stat ”Russca” suma de 1 700 (una mie șapte sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

copia corespunde originalului, judecător: